

Dagrøktin í Hvannasundi betri umstøður

Spælistovan hjá dagrøktarunum í Hvannasundi er nú gjørd í stand, og eru umstøðurnar hjá teimum vorðnar munandi betur

BARNAANSING

Solby A. Eliassen
solby@sosialurin.fo

Hvannasund: – Hetta hevur nógv at siga fyri trivnaðin hjá børnunum og dagrøktarunum, sigur dagrøktarleiðarin í Hvannasundi, Gunvør Eliassen.

Dagrøktararnir, sum eru fimm í tali, nýta spælistovuna avbera nógv. Tær eru har við børnunum triggjar dagar um vikuna, so tað sigur seg sjálvt, at umstøðurnar helst skulu vera av teimum bestu.

Spælistovan í Hvannasundi heldur til í einum vanligum sethúsum í bygdini, sum kommunan hevur fingið gjørt til endamálið.

Tað at dagrøktararnir kunnu vera so stóran part

Nú er loftið í spælistovuni í Hvannasundi eitt stórt rúm, har børnini kunnu spæla. Hetta ger millum annað, at sovurúmið í neðra ikki longur verður eitt spælirúm. Dagrøktarleiðarin, Gunvør Eliassen, sigur, at umstøðurnar eru munandi betur nú

Mynd: Bárður Lydersen

av vikuni í spælistovuni, spælistovuni.

lættir eisini nógv um hjá teimum við, at tær ikki eru so nógv í teirra egna húsi.

Børnini trívast eisini væl í

Betur pláss

Áðrenn spælistovan var

gjørd í stand, høvdu dagrøktararnir hvørki loft ella kjallara til taks, og hetta gjørdi, at tað ikki var so nógv pláss til børnini at

spæla í.

– Tey spældi eisini í sovurúminum, og tað var ikki nøktandi, sigur Gunvør.

Í dag er eitt rúm á loftin-

um, sum er gjørt til børnini at spæla í, og kjallarin kann nýtast til at seta vagnar í. Eisini kann tað rúmið nýtast, tá børnini skulu mála ella gera eitt hvørt, sum dálkar illa.

Á loftinum er eitt wc og so sjálv uppgongdin, restin er spælirúmið, so nú er lag á manni hjá børnunum at rokast. Og tað væntar Gunvør fer at gera stóran mun hjá teimum.

Hugnaløta

Mikudagin skipaði dagrøktin so fyri hugnaløtu fyri børnunum saman við foreldrunum. Børnini sungu nakrar sangir, tey ótu gelé og ris ala mande, og sjálvandi fingi tey eisini jólagóðgæti.

Eina løtu eftir at øll vóru komin, gingu børnini eisini Lucia fyri foreldrunum. Ein hugnalig løta í nýumvældu spælistovuni í Hvannasundi, sum allarhelst fer at veita bæði børnunum og teimum vaksnu nógv gleði framyvir.

Veður og tíðindi í Føroyum 1875 2002

Millum mongu bókurnar, sum givnar eru út til jólar, er eisini ein bók um veðrið, sum tað hevur verið í Føroyum í gott stórt-hundrað ár. Veðurfrøðingurin á Sosialinum hevur savnað hagtøl um veðrið síðan 1875

BÓKAUMMÆLI

Edvard Joensen
edvard@sosialurin.fo

Nógvar eru søgurnar, sum sagdar eru um veðrið og um hendingar viðvíkjandi veðrinum.

Ein er søgan um mannin, sum helt fyri, at síðan norðmaðurin slapp at bestemma veðrið, hevureinki hundaskil verið í tí.

Í reiðiliga stórhundrað ár hava verðumátningar verið gjørdar í Føroyum. Danmarks Meteorologiske Institut hevur gjørt mátingarnar, sum veðurfrøðingurin Petur Skeel Jacobsen nú hevur savnað í bók og Bókadeild Føroya Lærarafelags og Føroya Skúlabókaagrunnur hava givið út.

Petur Skeel Jacobsen hevur savnað øll hagtølini í bókini og skrivað nakað av tí teksti, sum er. Finnbogi Ísaksson hevur ritstjórna og skrivað tekst, og Alan Brockie hevur staðið fyri myndavalinum.

Bókin er áhugaverd at sita við í hondini. Hon er triðítt. Tað, sum hon í høvudheitinum snýr seg um, uppslýsingar um veðrið í Føroyum frá 1875 til 2002, er at siggja á vinstru síðu, meðan høgra síða er býtt í tvey millum eina

stóra mynd og upplýsingar og tíðindi frá tí árinum, sum veðurlagsupplýsingarnir á hini síðuni eru um.

Útgevararnir siga í for-ørðinum, at teir hava roynt so væl, tað hevur verið gjørligt, at funnið onkra mynd, frá júst hesum árinum. Men tað hevur ikki altíð verið møgulegt. Serliga frá teimum fyrstu árunum hevur tað verið eitt sindur trupult. Tí eru so myndir valdar, sum á einhvønn hátt vísa til tíðina um ikki júst tað einstakað árið.

Bókin eitur Veður og tíðindi í Føroyum 1875 til 2002. Men tá vit tosa um veður í Føroyum, er tað ikki beinari enn so, at talan er um veðrið, har tað hevur verið mált. Nevniliga í Havn.

Tí siggja vit í bókini, sum høvundurin Petur Skeel Jacobsen, eisini vísir á, at í árinum 1917 doyðu trý fólk

P E T U R S K E E L J A C O B S E N

Veður og tíðindi í Føroyum

1875-2002

loftsvindeyga í bygdini og brast.

Tey flestu fara helst at seta bókina Veður og tíðindi í Føroyum í samband við veðurhagtølini, sum Petur Skeel Jacobsen sera greiddiga hevur sett upp við loyvi frá DMI.

Fyri hvørt árið, veðrið hevur verið mált í Føroyum, hevur hann sett upp mánað fyri mánað, hvussu heitt tað var, tá tað var heitast hendan mánan.

Samsvarandi hvussu kalt tað var. Meðalhitin, avfall hita, mesta hita, og hvussu nógv avfall er komið niður. Eisini hvussu nógvar dagar hetta avfallið strekkir seg yvir. Dagar við frosti eru taldir upp, eins og mjørkadagar, stormdagar og sól-

tímar.

Áhugavert er eisini at siggja uppsetingina av, hvussu ættin hevur verið øll hesi árin. Merkt er á kumpasrósuna, hvussu vindurin hevur blást. Víst er til høvudsættirnar og sett upp í prosentum, hvussu ættin hevur verið fyri árið. Tó so, at hevur minni enn 10% av lotinum ligið til dømis ligið eystanefnir, er tað ikki tikið við.

Soleiðis siggja vit, at eitt nú árið 1936 hava eysturættirnar eftir øllum at døma ikki verið tí. Ongar ættir eystan fyri norðan ella sunnan eru yvirhøvar merktar hetta árið. Ein undrast á, hvussu langa tíð skipini hava havt um at krússa til Íslands hetta vár- ið og summarið, tí høgættin hevur verið nógv. Heili 19,70 prosent standa fyri beinum norðan.

At føroyingurin hevur

sett veðrið í samband við dagliga yrki sítt er sjálvsagt. Og tað sæst eisini aftur í bókini í teimum herligu viðmerkingunum, sum standa ovast á veðursíðunum. Vit siggja til dømis, at í 1939 var gott lembingarveður, men ringur torvterri. Í 1951 var kalt í lembingini, og hvassur stormur á veturnætur. Og til teirra, sum hava gloymt tað, verður mint á, at í 1982 var óvanliga turt í juni. Met. Avfallið hendan mánan var bara 6,4 mm. Men heystið var vát.

Neyvt er gingið um, og ymisk met eru eisini at siggja í bókini. Tey eru merkt við reyðum stavum og tí løtt at finna aftur.

Til dømis siggja vit, at tað kaldasta vit vita um í august mánað síðan 1875, er í 1912, tá minsti hiti, ið máldur varð í august, var heilt niðri á 1,1 stigi.

Aftast í bókini eru ymisk yvirlit. Eitt nú yvir stormdagar tey ymsu árin. Her verður greitt frá, hvat rokn- ið verður at vera stormur. Bæði í Beufort og m/s. Eisini eru dagarnir sjálvir settir upp í lista, so ein neyvt sær, hvønn dag á árinum, stormur hevur verið.

Leitorðalisti er at finna, eins og yvirlit yvir myndaeigarar eisini er sett upp. Ein sera áhugaverd bók hjá honum, sum dámar at kanna hendingar og árstøl. Og hon kann eisini vekja áhugan hjá onkrum, sum fær hana í hondina og ikki frammanundan vísti seg at hava hendan áhugan.

Bókin er uppsett, prentað og innbunden hjá Hestprent. Hon fæst í bókabúðum og - solum kring landið fyri 290,- krónur.

Ber illa til at gera tað betur

Í kjalarvørrinum av einastandandi jóla-konsertini í Christianskirkjuni, har Eivør og Pætur veruliga sungu seg inn í hjørtuni á áhoyrarunum, ásannar formaðurin í Klaksvíkar Horn-orkestri, Heri Ellingsgaard, at tað kann fara at verða torført at skipa fyri eini betri konsert

EFTIRMETING

Solby A. Eliassen
solby@sosialurin.fo

Klaksvík: – Tað verður ikki lætt at finna upp á nakað, sum verður betur enn hendan konsertin var, ásannar Heri Ellingsgaard, virkandi formaður í Klaksvíkar Hornorkestri.

Hann heldur, at tey við hesi konsertini hava gjørt, at tað framyvir verður rokn- ið við einum ella øðrum stórum í sambandi við jóla-konsertina. Spurningurin er so bara, hvør tað skal vera.

– Nú hava vit eitt ár at

Virkandi formaðurin í Klaksvíkar Hornorkestri, Heri Ellingsgaard, heldur, at tað skal eitt stjørnunavn til fyri at fylla Christianskirkjuna so væl aftur til eina jólakonsert

Mynd: Jens Kr. Vang

hugsa í, áðrenn næstu konsert, so okkurt man fara at vísa seg. Og at biðja Eivør aftur, er so avgjørt ein møguleiki, tí konsertin er eitt síðbundið tiltak, sigur Heri.

Og tað tykist ikki at vera nakar ivi um, at um kirkjan

skal fyllast aftur á sama hátt, so má eitt stjørnunavn til. Fyri at gera hana so spennandi sum tilber.

Hann greiðir frá, at hetta er í øllum førum fyrstu ferð, at hann hevur uppliv- ið, at fólk eru komin til teirra eftir eina jólakonsert

og takka teimum fyri.

– Ein fekk enntá klemm frá onkrum, so glað vóru tey, so tað er bara stuttligt, sigur Heri.

Mikudagurin fór allur sum hann var hjá honum við at tosa um konsertina. Antin í telefon ella við fólk,

sum hann hitti.

– Øll lata væl at og eru so glað, so glað.

Nógvar larmur

Tá formaðurin hyggur aftur á konsertina, so eru tó onkur smá viðurskifti, sum hann heldur kundi havt verið betur.

Millum annað hevur onkur gjørt vart við, at tað var sera nógvur larmur inni í kirkjuni av børnum, og tað var sera óheppið.

– Hetta er ein trupulleiki, sum illa slepst undan. Og so er spurningurin, hvat ein kann gera við tað, sigur Heri.

Hann sigur, at hann væl hugsaði um tað sjálvur, meðan hann sat í kirkjuni, men tá bar so ikki til at gera nakað. Men framyvir heldur hann, at tað kanska átti at verðið gjørt okkurt við tað.

– Hetta er jú ein konsert, har fólk eru komin at lurta, og so er tað ikki gott, at tey verða órógvad av gangi, so tað harmast vit um, sigur hann.

Hann hevur onkur hugskot um, hvat kundi verðið gjørt, men tað er ikki bara